سندریز بادونه

عبدالقدیر نادان

Download from:aghalibrary.com

بسم الله الرحمن الرحیم

ټول حقوق خوندي دي

سندریز بادونه .... عبدالقدیر نادانؒ

اشاعت .... جون 2020 م

ماونین .... بنسټګر عبدالواحد ملنګ او ابراهیم قرار

اهتمام .... فضل الرحمن فطرتؒ

د چاپ کال .... جولائي ۲۰۲۰

شمېر .... پینځه سوه 500

بیعه .... یو سل پنځوس روپۍ 150

خپروونکي .... خوړه پښتو ادبي ټولنه نظام پور

د موندلو درکونه!

یونیورسټي بک ایجنسي خیبر بازار پېښور ښار

خوشحال خټک لائبرېري اکوړه خټک نوښار

شاداب بک ایجنسي کیولري روډ نوښار کینټ

اجمل خټک ادبي ثقافتي جرګه خیر اباد نوښار

خوړه پښتو ادبي ټولنه نظامپور نوښار

پښتو ادبي کاروان نړیوال بهیر وټس اپ

دریاب نیټ او د وټس اپ ګروپونه

ترون

د امن راوستونکيو شهيدانو په نوم
چې په اسلام خپل ځانونه قربانوي
خپلې وينې د اسلام په لار کښې تويوي،
توئ کړي او تويوي بهٔ!

ډالۍ

پښتنو پرده دارو میاندو ته
دې ډالۍ وي چې اتلان يې
زېږولي اسلام يې پرې لا روښانه کړے

لړلیک

01 .... خپلې خبرې
02 .... عبدالواحد ملنګ
03 .... واحد شاه عاجز
04 .... عبدالستار سیحان
05 .... فاروق سالار
06 .... عزیز تراب زاخیلي
07 .... اکرام الله اورکزے
08 .... عبدالقدیر نادان
09 .... فضل الله سنګین
10 .... ظاهر شاه عاجز

11 .... ابراهیم قرار

12 .... عرفان شاه بندیوان اورکزے

13 .... حبیب الرحمان مظلوم

14 .... خاورې اکرم اورکزے

15 .... منظور حیات سرفروش

16 .... عابد جان حقیار

17 .... شمس الرحمن قریشي

18 .... حبیب الله مجاهد

19 .... اسماعیل الرحمان نادان

20 .... سیف الله قلمیار

21 .... عزیز ملنګ

22 .... عبدالوارث افغان

څیړلې څېړې

ګرانو لوستونکو! ستاسو په لاسو کښې چې کوم سندریز بادونه نومې کتابګوټې دے دا د پښتو ادبي کاروان د شاعرانو ملګرو د کلامونو مجموعه ده چې عموما ورته خلق تذکره وايي دا هم ياده لرئ چې په اول ځل تذکرې د پاره کتابګوټي لفظ ما استعمال کړے

کله چې ما پام دې خبرې ته را اوګرځېدو چې د پښتو ادبي کاروان بنسټ خو په کال ۲۰۱۸ کښې ایښودے شوے دے تر دې دمه تذکره نۀ لري نو خپل تجویزونه مې وړاندې کړل د کاروان صلاح کاره ډله)کابینه (پرې را سره متفق شوه پست لۀ هغې مې قلم اوچت کړو دې ځانګړي کار ته مټ ورکولو د پاره ما سره ابراهیم قرار او عبدالواحد ملنګ شانه بشانه اودرېدل د ملګرو کلامونه راغونډول او بیا ما ته راکولو باندې د پاس موصوف او د هغه شاعرانو ملګرو ډېر مننداویه یم چې د خپلو معیاري کلامونو پېرزوینه یې کړې

دغـه ټولـو انتخـاب شـوو کلامونـو نـه د امـلا سـتونزې اېستل ترتیب و تالیف او د پاسه پرې د هر شاعر ملګري لنډه پېژند ګلي رقم شوي پۀ دې کتابګوټي کښې ایلـه د یوویشـت شاعرانو ملګرو پینځۀ پینځۀ کلامونه درج دي.

ما تر خپله وسه مکمل کوښښ کړے بیا هم کۀ د کـوم ملګري شعري مواد پاتې وي د هغې بخښنه غـواړم یـا خـو بـۀ مونږ ته صرف پته راغلي وي او یا صرف کلامونه ولې چې پـۀ کتابګوټي کښې پته او کلامونه دواړه لازم او ملزوم توکي وو خبرې خو ډېر دي چې اوکړم پـۀ اخر کښـې کـۀ د فطـرت لالا مننه ادا نۀ کړم نو ډېر زیاتے بۀ اوشي ولې چې نن کـۀ د دې کتابګوټي لوستل ممکن دي نو ټوله هڅه راسره هغـوئ کـړې ده

قدرمندو ملګرو !نور ستاسو او د کتابګوټي تر مینځـه خنډ نـۀ جـوړېږم پـۀ پښـتنه اوکلیوالـه مینـه مـو د ګتـابګوټي لوستو ته رابلم مننه.

ستاسو د دعا ګانو محتاج
عبدالقدیر نادان

عبدالواحد ملنګ اورکزے

خپل نوم عبدالواحد ، تخلص ملنګ اورکزے
او د پلار نوم حاجي محمد حسین لري موجوده و
مستقل پته تیراه محله قوم ماموزے تپۀ
عبدالراحیم خیل کلے جبه ډاکخانه و تحصیل
غلجو ضلع اورکزي خیبر پښتون خواه

پرون خوب کښې مې ليدلے لوئے عذاب دے
زۀ يې ورېے يم پۀ سر کښې خړ سېلاب دے

د شهيد لاس کښې مې اوليدل جامونه
راتـه وئېل يې د شرابـو ښنبـل ثـواب دے

مـلا جانـه د دې خـوب تعبير بـۀ څـۀ وي؟
پـۀ ګوګل کښې مې زړګے کباب کباب دے

لاتـر اوسه زۀ پـۀ سوچ کښې مبتلا يم
چـا را کـړے عجيبـه غـوندې څـواب دے

د ملنګ ممکن کارونـه نـا ممکن شي
ښـکاري دا چې د ملنګ نصيب خـراب دے

✍

اوښـــکې دې پـــاکې کـــړه ژړا مـــهٔ کـــوه
د بـــې وفـــا ســـره وفـــا مـــهٔ کـــوه

یـــاره غـــربت بـــهٔ مخـــا مـــخ شـــي درتـــه
د چـــا غـــربت پـــورې خنـــدا مـــهٔ کـــوه

غمـــاز دمکـــي را کـــوي داســـې وایـــي
ډېـــر صفتـــونـــه د لیـــلا مـــهٔ کـــوه

دا ستـــا غمونـــه نـــور زغملـــې نـــهٔ شـــم
پـــهٔ مـــا ظلمونـــه نـــور اشنـــا مـــهٔ کـــوه

واحـــد ملنـــګ پـــهٔ وطـــن ســـر ورکـــوم
د بـــې ننګـــۍ ګمـــان پـــهٔ مـــا مـــهٔ کـــوه

❀❀❀

نصيحت نامه

غرور مۀ کوه غرور بۀ درته وور شي
يۀ انسانه جهنم کښې بۀ دې کور شي

توبه اوکړه د ګناه نه لاس پۀ سر شه
چې الله درسره مل پۀ هره لور شي

دين اسلام خبرې هر وختې پکار وي
کوښښ اوکړه چې اسلام پۀ جهان خور شي

دې دنيا نه هر سړے ځي تش لاسونه
څۀ خو يوسه چې رڼا دې اخر ګور شي

يۀ ملنګه ښۀ عمل دې کۀ او نۀ کړو
ښکلے مخ بۀ دې محشر پۀ ورځې تور شي

❀ ✿ ❀

✍

تـا خـو د اغیـار پـهٔ نامـه ننـګ اوکـړو
مـا سـره دې بـې قصـوره جنـګ اوکـړو

دا بـهٔ دې اغیـار تـه سـر ټیـټيے ګنم
ولـې دې پښـتون بـانـدې غورځنـګ اوکړو؟

زهٔ دې وار خطـا نیمګـړے پرېښـودم
تـا را نـه پـهٔ نیمـه لار کښـې څنـګ اوکـړو

تـا تـه بـهٔ تـاریخ د پښـتون یـاد شـي خـو!
کلـه یـې چـې مـاتې تـورې شـرنګ اوکـړو

نـورې د غـرور خبـرې مـهٔ کـوه
ګـوره نصـیحت درتـه ملنـګ اوکـړو

❀✿❀

د ژوند وختونه داسې زر تېرېږي
لکه د ژمي مازیګر تېرېږي

زۀ به یې کبر ته سلام کومه
زما پۀ قبر چې دلبر تېرېږي

پۀ کال کښې یو ځلې را ځي مخې ته
ډېر ایساریږي نه اختر تېرېږي

جانان نازونه کوي ما سوځوي
پۀ دغه لاره چې اکثر تېرېږي

واحد ملنګ ورته حېران پاتې شم
بلها غمونه مې پۀ سر تېرېږي

❀✿❀

واحد شاه عاجز

خپل نوم حاجي واحد شاه، تخلص واحد عاجز اورکزے او د پلار نوم حاجي کمین شاه مرحوم لري موجوده پته محله ډهوډه روډ چشتیه مسجد کلے جدید بانډه ډاکخانه ډهوډه تحصیل و ضلع کوهاټ مستقل پته محله، کلے، ډاکخانه او تحصیل غلجو ضلع اورکزي خیبر پښتون خواه۔

شاعر هغه دے همېشه چې غزل خپل جوړوي
نۀ دے شاعر د بل غزل نه چې غزل جوړوي

دا نن صبا شاعري دغسې اسانه شوه چې
دا ځيني بل شاعر کلام باندې بۀ خپل جوړوي

د شاعرۍ ادب خو پوهه لري داسې نۀ دے
د ځينې خلقو نه واقعي لکه پاګل جوړوي

چېرته نعتونه چېرته نورې د دنيا غزلې
سمېږي کله کۀ د يو پۀ ځائے ځوک سل جوړوي

شاعري دغسې پکار ده چې ثواب دې اوشي
واحد عاجز حمد نعتونه داسې تل جوړوي

د خپل زړګي نه يو کتاب جوړوم
په کښې د فکر لوئې سيلاب جوړوم

چې اوريدل يې دي حرام په مونږه
بيا ليونے يم چې رباب جوړوم

په دي جهان مې څۀ جوړ کړي نۀ دي
محشر ته ښکلي به ځواب جوړوم

الله مې زيره کړله سپينه داسې
ځان نه به بيا ښکله شباب جوړوم

واحد عاجز الله رضا د پاره
هر وخت شعرونه د ثواب جوړوم

دعا

زمــا عــــادت پـــهٔ عبـــادت اولیـــکه
داســـې مــې مـرګ پـــهٔ شـــهادت اولیـــکه

شـــوي غلطـــۍ در نــــه بخښـــنه غـــوارم
نـــور اوس بـس مـــا تـــه هـدایـت اولیـــکه

ستا بادشاهـۍ کښـې هـیڅ کمـے نـهٔ راځـي
هـــر مسلمـــان تـــه مغفـــرت اولیـــکه

مـــونږ یـــو راڼـــدهٔ کاڼـــهٔ هـــیڅ نـــهٔ پـــوهیږو
قیـــامت پـــهٔ ورځ مـــو ســـهولت اولیـــکه

دنیـــا مـــکارې پســـاؤ کـــړے یمـــه
بغیـــر حســـاب را تـــه جنـــت اولیـــکه

واحـــد عـــاجـــز تـــا تـــه محتاجـــه یمـــه
زمـــا پـــهٔ حـــال بـــاندې رحمـــت اولیـــکه

❀✿❀

نصیحت نامہ

یو نصیحت کوم ګوزار او نه کړي
رانه خفه نه شي ازار او نه کړي

ما ته لر غوږ شه ښو خبري کوم
زه درته سوال کوم انکار او نه کړي
پاتي دنیا ده اخر پاتي به شي
الله رضا کوه بل کار او نه کړي
چي ستا په وس کښي نه وي نه شي کوے
هغي خبري کښي اقرار او نه کړي
که د جنت د رنګینیو شي خبر
بیا په دنیا کښي به سینګار او نه کړي
کله هیچا ته ضرر مه رسوه
کوه ښیګړه خو چي شمار او نه کړي

واحد عاجز درته اخر کښي وایم
تیزه خبره په مور پلار او نه کړي

ستا محبت کښې پوخ ایمان دے زما
پۀ حقیقت دغه بیان دے زما

ستا جدایۍ کښې لکه شمع سوځم
پۀ دغه حال باندې ګوزران دے زما

چې پاک الله دے نازل کړے پۀ تا
هغه کتاب ښکلے قران دے زما

زۀ يې قربان د پاکې مینې شمه
هغه د هر چا قدردان دے زما

کۀ زۀ واحد عاجز تر څو ژوندے یم
اخر منزل پۀ قبرستان دے زما

مولوي عبدالستار سيحان

خپل نوم مولوي عبدالستار، تخلص سيحان قندهارے او د پلار نوم حاجي رحيم الدين مرحوم لري موجوده پته محله نورزی، کلے پوتي کچلاک ډاکخانه کچلاک تحصيل بوستان ضلع پشين کوېټه بلوچستان مستقل پته محله حاجي صمد خان کلے چشمو ډاکخانه و تحصيل مېوند ضلع قندهار۔

پــــهٔ تصــــور تصــــویر د یــــــار جــــوړوم
غــــزل لــــیکم تــــرې یــــار تــــه هــــار جــــوړوم

عمــــر مــــې تــــول پــــهٔ نــــا قــــــراره تېــــر شــــو
نــــور د ســــکون غیــــږ کښــــې قــــرار جــــوړوم

زهٔ د خلیــــل پــــهٔ قــــدم ږدمــــه قــــدم
ځکــــه سُــــور وور ځــــان تــــه ګلــــزار جــــوړوم

تنګــــۍ ســــینه تــــورې تــــه ســــپــــر نیســــمه
تــــل وړانــــدې ځــــم حــــدف تــــه لاړ جــــوړوم

چــــې مــــې درمــــل شــــي جــــوړ ناســــور زخــــم تــــه
طبیــــب بــــهٔ مُــــومم ســــور پرهــــار جــــوړوم

کــــهٔ پــــهٔ مزلونــــو مــــې تنهــــاکې شــــي پښــــې
ځمــــه سیحــــانه یــــو یــــادګار جــــوړوم

❀ ✿ ❀

چې پۀ مئين زړۀ مې غمـــونه د اشنا را تـاو شي
لکه پۀ ښکلي دنګ چينـــار چې اژدها را تـاو شي

د هجـــــــر تـورې بلاګـانې مـې ښـۀ سم زوروي
راځنـي اخ نـا اميـــــــــدي د تمنـا را تـاو شـي

ستا نمريز حسن لېونے کړم پۀ مـــا خولې لګوي
خو لـۀ نيمګــړي ژوندانۀ نـه مې ښکلا را تـاو شي

عاشـقان تـول کـوي بيـان سـتا د بـې مثـل جمـال
چې لـۀ فکـــرونو لـۀ خيـالونو يـې ادا را تـاو شـي

داسې هجوم راوړي ستـــا يـاد ځـار پـۀ مئينو زړونـو
لکـه حجـان چــې پـۀ مـردار او پـۀ صـفا را تـاو شـي

داسې بۀ بريښي پۀ عـالم کښې د سيحان شاعـــري
لکه پۀ شپه کښې رانۀ ستــــوري لۀ سما را تاو شي

❀❀❀

عشقه در ځم غاړه در وړم ګوره تر داره پورې
ستونزې ګالم تا رسوم تر خپل نګاره پورې

مینه کښې دومره لېونے یم چې مثال نۀ لرم
ځان سوځوم پۀ وور در ځم تر سرۀ انګاره پورې

یاره غمونه دې اوس ډېر دي د زغملو نۀ دي
زۀ ژړېدم چې بۀ در تلم ستا تر مزاره پورې

مینې هر خومره خزانونه ستا پۀ سر کۀ راځي
نۀ دې پرېږدم تا ور ولم نور تر بهاره پورې

کۀ د وحشت پۀ تاریکيو کښې را نه ورکه يې اوس
پیدا کوم دې خلاصوم دې تر سحاره پورې

سیحان لوستلي د عشاق صفحې بې حده ډېرې
تا خپلوم نور نۀ کښېنم بیا تر قراره پورې

❀ ✿ ❀

ستا په نیمګړو تصویرو باندې غـــزل جوړوم
اخ ځوانیمرګه ستا یادو باندې غــزل جوړوم

ستا افسانې مخې ته را وړم د منقوش په شکل
را کړې دردونه ها 1دردو باندې غــزل جوړوم

قلنـــدري ملنګان ټول دي دعوې ګیر د ستا
چې په مَلاخم در ځي هغو باندې غــزل جوړوم

په داودي ترنم زړۀ چې لـۀ ګوګلـه بــاسي
په داسې مستو اوازو باندې غــزل جوړوم

را وړم لفظونه ښکلي ستا لـۀ پاره یاره
نور دې د حسن په شغلو باندې غزل جوړوم

د خدائے رضا چې پکښې ښتي وي سیحانه ګورے؟
په شرنګهـــار د زولنو باندې غزل جوړوم

1، ها :هغه

❀✿❀

قطعه

لاړ شه قـــرانه شکایت رسول الله ته کوه
اوس پاڼي پاڼي یې نګاره رژېدلې ښکارې

لکه چې بیا دې شول په زړهٔ باندې تازه یادونه
ځما د شهیـد فدایي پلاره ژړېدلې ښکارې

بُلْبُلَه اوس په صبحدم کښې چونه هار نهٔ کوې؟
په څهٔ خفه شوې لهٔ ګلزاره زورېدلې ښکارې؟

پرون خو بُوخْت لهٔ همزولو سره لوبې دې کړې
یتیمه نن بیا نا قـــراره کړېدلې ښکارې

درته لوګې سپینه ماڼۍ او واشنګټن واړه شه
یهٔ د سیحان د عفت ښاره دودوهلې ښکارې

❁ ✿ ❁

فاروق خان سالار

خپل نوم فـاروق خـان، تخلص سـالار او د پـلار نـوم اکبر خـان لـري موجـوده و مسـتقل پتـه محلـه جهاړه کورونه کلے و ډاکخانـه عمـرزي تحصـیل و ضلع چارسده خیبر پښتون خواه۔

پــهٔ زلـــزله وبــا او ډېــرو سېـــلابونو بانـــدې
تــوبه مــو او نــهٔ کـړه پـهٔ دومـره عــذابونو بانـدې

خــپله درنــه وايــي د بـل سپــکو خبر نـهٔ دي چـې!
غيبــت وورونـــه لګـــوي پـــهٔ ثـــوابونو بانـــدې

د خپل ارمـان طوفـان مـې راشـي را لـهٔ غرقـه يـې کـړي
کـــشتۍ روانـــه د اميـــد کـړم دريـــابونو بانـدې

مـستۍ لـهٔ اوښـنې نو بيـا هسـې يـو بهانـه جـوړوي
د جـــانان غـــم کلـــه کميـــږي شـــرابونو بانـــدې

نـــشته واکـــدار سـره زمـــونږه د ســـوالونو ځـــواب
ځکـــه مـــو وژنـــي پـــهٔ طلـــب د ځـــوابونو بانـــدې

لسم ټولـګي کښې کـهٔ سـتا يـاد وي بـې وفـا جانـانه
نـوم بـهٔ سـتا ليـک وهٔ د سـالار پـهٔ کـــتابونو بانـــدې

ثنـــا صـفت تـل د احـد كـوه سـم حـد پـرې كــوه
ذكـــر د اللهُ الصــمد كــوه ســم حـــد پــــرې كــوه

هـــر نېــك عمــل كــوه خــالص د پــاك الله د پـــاره
پـۀ لاره تـګ د محمـد كـوه سـم حـد پـــرې كــوه
پـــۀ نرمـــه ژبـــه د جنــت تعريــف كـــوه صـــاحبه!
بيان ښۀ سخت د تـور لحـد كـوه سم حد پرې كـوه
چـــې د كعــبې طــواف كــوې نــو ور سره ښـكلــول
د مـــعزز حجـر اســود كــوه ســم حـــد پـــرې كــوه
څـۀ له پېدا د ے څۀ له راغـے دې دنيا تـه انســان؟
مـلا قيــصه يـې د امـد كـوه سم حـد پـرې كـوه
چـــې څوك كړي بد ور سره ښۀ كوه دا چا وئيلي
چـــې تـۀ د بـد پۀ بـدل بـد كـوه سم حد پـرې كـوه

حقـــيقي ډېر ښـۀ دي سـالاره مجـــازي هـم ښـۀ دي
د كفـــريه شعـــرونو رد كـــوه ســـم حـــد پـــرې كــوه

دیدن ته بهٔ مې هر یو وي لېوال پهٔ تماشه
ولاړ چې وي تهٔ ول ما ته کلیوال پهٔ تماشه

ښا پست نهٔ دي جانانه کوه قاف د ے خبر شوے
را تهٔ ول شو ښا پیري ستا د جمال پهٔ تماشه

پهٔ مندهٔ مندهٔ در شي او تا ښکل کړي بختور
زهٔ ځان ته شم پهٔ خپله د خپل خیال پهٔ تماشه

کتل بهٔ مي چې کله ستا د غوندهٔ ي زنې خال ته
بس تللم بهٔ پهٔ سوچ کښې د یو لال پهٔ تماشه

سالاره پهٔ غزلو کښې دې نوے رنګ راوړے
حېران دي کړل خپل ځان ته مینوال پهٔ تماشه

❀❀❀

پـهٔ مـات وزر بانـدې پـرواز لکـه د بـاز کـوومه
سـختو حـالاتو کښـې د نـوي ژونـد اغـاز کـوومه

اخـر تر کومې بهٔ خـپل ځـان دهـوکه کـؤم پهٔ خپلـه
اخـر تـر څـو پـورې بـهٔ مينـه د مجـاز کـوومه

کـهٔ محـبـت کښـې تـر منصـور د حالـه اورسېدم
نـو بيـا د دار پـهٔ سـر بـهٔ هـم د حـق اواز کـوومه

نـرم مـزاج د ګـل نـازک ګرځـي پـهٔ نـاز او مکيـز
صـفت د يـار بـهٔ درتـه زهٔ د کـوم انـداز کـوومه

فـاروق سـالار يـم چې څـهٔ لـيکم حقيقـت لـيکمه
د شـعر پـهٔ ژبـه کښـې قيصـې د راز او نيـاز کوومـه

خوبونــه مــې لــهٔ سترګــو تښــتوي مــا ژړوي
يــادونه دې پــهٔ نيمــه شــپه را ځــي مــا ژړوي

جانانــه غــم دې دومــره زورور د ے هــره شــپه
ګريــوان را لــه پــهٔ اوښــکو لونــدوي مــا ژړوي

يــو څــو هــوس پرسـت د معاشــرې د بــاغيچې نــه
تــــازه تـــازه ګلــــونه رژوي مـــــا ژړوي

لـهٔ قــصده چې جانـان مې شي رقيـب سره روان
وورونــه پــهٔ زړګـــي مـــې بلـــوي مـــا ژړوي

سپرلے پهٔ وطن راغے سيمه ګل شوه تهٔ رانهٔ غلې
ســــالاره بـــې لـــهٔ تـــا دا پسرلـــي مـــا ژړوي

عزیز تراب زاخیلي

خپل نوم عزیز الرحمن، تخلص تراب زاخیلي او د پلار نوم حضرت گل شاهین مرحوم لري موجوده پته محله خانان کلے و ډاکخانه وېسه تحصیل حضرو ضلع اټک پنجاب مستقل پته محله چارسو بازار کلے و ډاکخانه ازاخیل پایان تحصیل و ضلع نوښار خیبر پښتونخواه۔

✍

لکـــه زهـــر یـــې ګنـــډه پر کـــړې مطمـــئن یـــې ؟
ژونـد بـهٔ تیـر زمـا پـهٔ خیـر کـړې مطمـئن یـې ؟

جامـــه څښـــم دې خـــو وعـــده راســـره اوکـــړه
د چــا غــم بــهٔ رانــه هیــر کــړې مطمــئن یــې؟

لکـــه نمـــر بـــهٔ پـــهٔ اســـمان کښـــې ځلنـــده شـــې
خـو دا ځـان کـهٔ چرتـه زیـر کـړې مطمـئن یـې ؟

پـهٔ نفـرت بانـدې بـهٔ خـاورې خـود انبـار شـې
خـوره مینـه کـهٔ چـاپیر کـړې مطمـئن یـې ؟

کـــهٔ زلفـــان خـــوارهٔ وارهٔ دې پـــهٔ جبـــین کـــړل
خپـل عزیـز بـهٔ پکښـې ګیـر کـړې مطمـئن یـې ؟

❀❀❀

ساقي ستا د لاس پيالې ته مې زړۀ کيږي
خپله غېږه کښې مستۍ ته مې زړۀ کيږي

که هر څو پکښې د سر و مال تاوان دے
خو ستا عشق کښې جوارۍ ته مې زړۀ کيږي

دا پيريان را باندې کله کله راشي
کله کله شاعرۍ ته مې زړۀ کيږي

هغه مينه پخوانۍ خو لېونتوب وۀ
هغې مينې پخوانۍ ته مې زړۀ کيږي

پۀ يو ان کښې سړے څومره مشهور شي
کله کله رسوايۍ ته مې زړۀ کيږي

ما عزيز پرې زړۀ بائيللے دے ملګرو
د بلال صېب شاګردۍ ته مې زړۀ کيږي

څـهٔ پـهٔ کښـې ګـورې ښـکته بـره د نظـره بـهٔ شـې
پـــهٔ ائينـــه مئـــين ځيګـــره د نظـــره بـــهٔ شـــې

ستـا پـهٔ ښايسـت بانـدې رنګونـه د حيـا خـوارهٔ دي
نقــاب پــهٔ ســر کــړه د زړهٔ ســره د نظــره بــهٔ شــې
دا نايـــابي ادا لـــهٔ بعضـــې خلقـــو پټـــه ســـاته
هــر چاتــه مــهٔ خانــده دلبــره د نظــره بــهٔ شــې
تـا تـه چـې يـو نظـر کاتـهٔ اوکـړي فـدا شـي پـهٔ تـا
ګرځـــوم ځکـــه دې پـــهٔ يـــره د نظـــره بـــهٔ شـــې
داسـې د پنجـو پـهٔ سـرونو بانـدې ولـې ګرځـې؟
دنيـــا دې ټولـــه کـــړه اوتـــره د نظـــره بـــهٔ شـــې
دا بـــې روخـــي دې پـــهٔ مـــخ لا رنګونـــه اوځلـــوي
بـــس را پخـــلا شـــه مـــروره د نظـــره بـــهٔ شـــې

يـو خـوا مسـکا بـل خـوا د سـترګو غـلچکو چلونـه
ځـار شـم عزيـز لـهٔ دې منظـره د نظـره بـهٔ شـې

د کور خبرې تل ډنګر په دېوالونو لیکي
دوئ د حیا هر یو منظر په دېوالونو لیکي

دلته کښې هر څوک فرښته ده د ګناه نه پاک دے
خو دوئ د بل خامۍ بهر په دېوالونو لیکي

زمونږ د ښار د فلسفیانو سره پاڼي نشته
د کار خبرې دوئ اکثر په دېوالونو لیکي

د هر تنظیم د کارکنانو د زړۀ دومره زور دے
سل القابات د خپل رهبر په دېوالونو لیکي

بې ذوقه خلقو ته عزیزه خپل کلام پیش کؤل
لکه غزل څوک د کنډر په دېوالونو لیکي

❀ ✿ ❀

✍

ساتلي دي کورونو کښېږي هر چا ادم خوارۀ
بهر لارو کوڅو کښېږي دي بلها ادم خوارۀ

تاریخ د هلاکو او چنګېز خان قیصې کړې هېرې
چې وې لیدل د دې دؤر رسوا ادم خوارۀ

د وینو او د غوښو د انسان سوداګرانو
نیولي ځان د پاره دي هر خوا ادم خوارۀ

ګیله بۀ چا ته اوکړو احتجاج بۀ چاته اوکړو
مونږ دلته کښېږي دي پرېښي پۀ رضا ادم خوارۀ

عزیزه دغې چم نه د زړا اواز راخیژي
عزیزه دغې چم کښېږي وو بیګا ادم خوارۀ

❀❀❀

اکرام الله اورکزے

خپل نوم اکرام الله، تخلص اورکزے او د پلار نوم ګل جب خان لري موجوده پته محله سپین جومات کلے همېش ګل بانډه ډاکخانه و تحصیل جرمه ضلع کوهاټ مستقل پته محله و کلے وړی ډاکخانه غلجو تحصیل و ضلع اورکزي خیبر پښتون خواه پاکستان۔

شمله ور دي ازمریان دي په ما ګران دي
ننګیالي زمونږ مشران دي په ما ګران دي

پښتون خواه ور باندې تولـه ښکلي ښکاري
پـۀ نقشـه د باچا خـان دي پـه ما ګران دي

دغه هم پـۀ قام مئین د سَره تېر دي
دغه هم زما پـۀ شان دي پـۀ ما ګران دي

دا چې امن امن وایي صلحـه غواړي
دغـه واړه افغانان دي پـۀ ما ګران دي

دا چې زۀ ورتـه د زړۀ پـۀ سترګو ګورم
دا زما خواږۀ یاران دي پـۀ ما ګران دي

✍

دا ستا حسن تباهي وه
ما قسمت کښې جدايي وه

څهٔ نشه د مازيګر وه
څهٔ نشه د ماښامي وه

هلته مينه محبت وهٔ
هلته هم باچا خاني وه

دا مې خپله خوښه نهٔ وه
دا خبره د زړګي وه

پهٔ غمونو کې شوه تېره
د اکرام څهٔ زندګي وه

❀✿❀

خبره سري عام کؤم
ښکلو ته سلام کؤم

څوک مې د قام غم کوي
زۀ يې احترام کؤم

لږ کۀ مې يار غم پرېږدي
لږ غوندې ارام کؤم

نن مې زړګے ښۀ نۀ دے
نن قيصه د جام کؤم

نور صبر مې نۀ کيږي
نن ديدن ماښام کؤم

تور دے مينه ناک دے يار
مينه يې اکرام کؤم

بـــل تـــه دې انکـــار اوکـــړو
مـــا تـــه دې اظهـــار اوکـــړو

تـــول عمـــر بـــهٔ یـــاد ســـاتم
تـــا چـــې افتخـــار اوکـــړو

اوس دې منـــــم اشنــــــا
تـــا ډېـــر انتظـــار اوکـــړو

تولـــو ســـترګې تیتـــې کـــړې
تـــا د غیـــرت کـــار اوکـــړو

ستـــا اکـــرام لـــهٔ تـــا نـــه ځـــار
تـــا چـــې پـــرې تلـــوار اوکـــړو

دغــه تــول خپــل بــهٔ زمــا شــي
چــې پیســـه راخخـــه را شـــي

چــار چــاپیر بــهٔ تــري نــه تــاو وي
چــې غریــب شــي نــو تنهــا شــي

چــې غریــب وي نــو بــهٔ څــهٔ وي
بـــس د خلقـــو د خنـــدا شـــي

مئـــین ور بانـــدې تـــول دي
پــهٔ نصـیب کښــې بــهٔ د چــا شــي

د اکـــرام اورکـــزي زړهٔ تـــه
چــې څــوک راشــي نــو بادشــا شــي

عبدالقدیر نادان

زۀ خپل نوم عبدالقدیر، تخلص نادان المعروف نادان خټک او د پلار نوم سید حیات الله شاه مرحوم لرم موجوده و مستقل پته محله سادات کلے چارپانئ ډاکخانه خیراباد علاقه نظامپور تحصیل جهانګیرے ضلع نوښار خیبر پښتون خواه
ادبي تړون خوړه پښتو ادبي ټولنه نظام پور۔

ستا پهٔ غم کښې مې جانانه ښه یې وینې
زندګــــــي ده ډېره ګرانـه ښـه یې وینې

تهٔ پــهٔ حسن بـــاندې ولـې کړې دلبره؟
پــهٔ لـویی بهٔ شې ستومانه ښه یې وینې

ستـا زمـــا سـره رشتې خبر یې څـو وې؟
مینـــې هـم د وینـــې ورانـه ښـه یـې وینـې

آ بـهٔ زهٔ چې څــاروال سـتـا د کــوڅې وم
سـتا غوښتنـــه وه پریمانـه ښـه یې وینې

مـا قـدیر بـاندې دې هېڅ رحم او نهٔ کړو
د پـرهــر قیصـه روانــــه ښـه یــې وینــې

د اروابناد خاطر افریدي صیب پۀ بیت زما د طرحې لیک

جــوړ وي مـــا بانــدې بــۀ ثلــے زۀ بــۀ مــړ یــم
"تــۀ بــۀ ګرځـې هســې ښکلـــے زۀ بــۀ مـــړ یــم"

یـــا پــۀ خـــود یـــم پیـژنــــد ے دې شـــم دلبــــــره
کـــاش چـې اوس وے لــړ راغلـے زۀ بـۀ مـړ یـم
شـــي لایـــا ستاســـو د چـــم درتـــه کوڅـــې بـــۀ
مانـــــه روح بـــۀ وي ختلـــــے زۀ بـــۀ مـــړ یـــم
جنــازې تـــه بـــۀ مـــې ګـــورې چـې ښکارېـــــږم
پـــس سلګیــــو بـــۀ وې نیولــــے زۀ بـــۀ مـــړ یـــم
نیمګــــړي خوبونـــه بـــۀ پـــۀ خیـــال کښې زمـــا
بـــې تعبیــــــره شــــې لیدلـــے زۀ بـــۀ مــــړ یـــم
ارمـــانونــــه بــــۀ یـــې زړۀ زرې زرې کـــــړي
نـــل تـــه چـــا ګنـــے وئیلــــے زۀ بـــۀ مـــړ یـــم؟

یـــۀ نــــادانه د نـــــادان مینــــــه دې اوکـــــړه!
ځـــان پــۀ خپلــه ځـــان سېځلـــے زۀ بـــۀ مـــړ یـــم

❀❀❀

اول مـــــــې د خيـالونو نـه تارونـه سـازوم
بيـا يــار تـه د لفظونـو نــــــه هارونه سـازوم

زمــا د زړۀ پـۀ بـــــــورجلونو بـۀ دمـې كـــوي
كلـك يـار تـه د مينـې مهــــــــارونه سـازوم

پۀ قوت د كلــــــيوال بادونو رنګ بـۀ راوړي
نـړۍ كښـې بـۀ د امـــــــن نـه ښـارونه سـازوم

ډك چـــې د كمـالـه وي او زيات شي ديدنونه
كۀ هسې د يـار چـم كښـې بنـــډارونه سـازوم

زۀ عبدالقـديـر ورتـه افسـون د زړګـي وايـــم
ارزو مې ده !يار خـولۀ كښې اقرارونه سـازوم

ځه بس ورځه
مخه دې ښه

ځار شمه ځار
رب دې لره
شې به نه ناکام
مه کړه وعده
چې څوک به وي
او څوک به نه
هغه مهال
کړو به قیصه
تیره چې شي
د خیره شپه

اوس دې بخښم
نادان بخښه

د ارواښاد خاطر افریدي صیب پهٔ بیت زما د طرحي لیک

"پهٔ ارمان د نادانۍ شي چې هوښیار شي"
سړے داسې د فکرونو تهیکدار شي

تا مې اوښکو سره اوښکې ګډې نهٔ کړې
زما ، ستا پهٔ انتظار 1ولې قطار شي

مجاهد یې مسلمان یې خو کافر یې
دا کښېدے نهٔ شي اسلام چې نګونسار شي

محبت کښې ښکته تورے پورته کیږي
یقیني ده چې پاک رب دې مددګار شي

بل بهٔ نهٔ وي ما قدیر غوندې نادان څوک
یهٔ جلبل چې ستا د حسن پهٔ انګار شي

1،ولې :لښتے

فضل الله سنګين

خپل نوم فضل الله، تخلص سنګين او د پلار
نوم سيد امير جان لري موجوده و مستقل پته
محله ننګرهار کلې کودي خېل ډاکخانه شېرزاد
تحصيل حقوق څارندوالي ضلع ګندومک کابل

چې بغاوت مو په زړۀ راج کوي خوځښت اوباسي
مينه بۀ څنګه زموږ زړونو کښې ارزښت اوباسي

فال ګر لالے راته د وخت سره فريب را کوي
د لاس په کرښو مې خبرې د نوښت اوباسي

مينه قاتله ده او مينه مو د دار سبب دے
بيخ د ځوانۍ اوباسي شور مو لۀ زړښت اوباسي

د زړۀ پۀ دښته مې زړګے د زور اوبۀ اوبۀ شو
د اوښکو زور مې د ګريوان پۀ سيمه کښت اوباسي

د ځينو خلقو يارانه سنګينه نۀ وي پکار
سړے سړے نۀ وي سړے بۀ لۀ درښت اوباسي

د سـور نـغمې چې پـهٔ رباب کښې نـهٔ وي
لکـه چې تـوري پـهٔ کتـاب کښې نـهٔ وي

هـره لـمحه دې د ژونـدون حسـاب شـي
د ځـوانۍ عمـر دې حسـاب کښې نـهٔ وي

د بې وسۍ عـذاب نـه خـوند اخلمـه
خبـر کـهٔ خوندونـه پـهٔ عـذاب کښې نـهٔ وي

لکـه زمـا د زړهٔ پـهٔ بـاب کښې چې دي
دومـره غمـونه بـهٔ بـل بـاب کښې نـهٔ وي

سـنګینه بیـا خـو هـیڅ معنـي نـهٔ لـري
کـهٔ زخمتونـه پـهٔ ثـواب کښې نـهٔ وي

خپل قسمت و اب دانه راپسې ګرځي
خدایه شکر غیبانه راپسې ګرځي

تصور مې پهٔ دادونو باندې لمانځي
د چم خلق اشیانه راپسې ګرځي
غم مې زړهٔ کښې د غم ځالې جوړې کړي
سوچ او فکر د بېوانه راپسې ګرځي
مړ ضمیر مې د پېغور پهٔ کانړو ولي
تیره شوې زمانه راپسې ګرځي
څهٔ دلیل د حادثې ګوري رادرومي؟
مرګ پهٔ تشه بهانه راپسې ګرځي
وایي مونږ لهٔ د ګلونو ګېډۍ واخله
یو څو ښکلي نازدانه راپسې ګرځي

یار مې کلک پهٔ غېږ کښې واخستو سنګینه
رقیبان دې نظرانه راپسې ګرځي

تـــا کــــــۀ د ســــتم دروازۀ وازه کـــــــړه
مـــا خــــپله ســـینه ورتــــه درازه کـــــړه

چـــا د چـــا د زړۀ لـــۀ کـــوره لـــوټ کړلـــه
چـــا د چـــا د زړۀ کـــور کښـــې ښـــېرازه کـــړه

تـــا پـــۀ کښـــې خنـــده او مــــا ژړا اوکـــړه
مـــا مــــینه فــــنکاره تــــا اســـتازه کـــړه

راشـــــه تـــــصوره څـــــۀ خـــــو اولیکــــه
عقـــل مــــې د مینـــې دنیـــا ســـازه کـــړه

هغــــه څـــۀ لمحـــه ســـنګینه تېـــره شـــوه
ښــــکلي چـــې قیصـــه درتـــه لـــۀ نـــازه کـــړه

❀ ❀ ❀

کلـــه زيـــات او کلـــه کـــم مــــې زړۀ خـــوږېږي
مګـــر کلـــه کلـــه ســـم مــــې زړۀ خـــوږېږي

ســـتا لـــۀ غمـــه د يـــار غـــمه ســـتا پـــۀ غـــم کښـــې
ښـــۀ بـــې غمـــه دم پـــۀ دم مـــې زړۀ خـــوږېږي

چـــې دې اووينمـــه درد مـــې زړګـــــے نيســـې
چـــې دې نـــۀ وينمـــه هـــم مـــې زړۀ خـــوږېږي

يـــو چـــې لـــږه خـــوشحالي راباننـــدې راشـــي
بيـــا نـــو يـــاره ځـــۀ مـــبهم مـــې زړۀ خـــوږېږي

د زړۀ درد مـــې يـــو رقـــم نـــۀ دے ســـنګينه
پـــۀ رقـــم رقـــم مـــې زړۀ خـــوږېږي

ظاهر شاه عاجز

خپل نوم ظاهر شاه، تخلص عاجز او د پلار نوم عمر ګل لري موجوده و مستقل پته محله و ډاکخانه سر ډهیري کلے حضرت میا کلے تحصیل و ضلع چارسده خیبر پښتون خواه

ملګرو درد مې د زړۀ سر ته رسي
چې نقصان کله پېښور ته رسي

پښتون کۀ ډېر د امن چغې وهي
دغه خبره اکثر شر ته رسي

چرته په نور چا باندې هم راغلئ
کۀ جنګ زمونږه هر یو در ته رسي

عاجز خو لیکي د مطلب شعرونه
خو کله د یار ور ته رسي

غـــــريبي ده بـــــي وســـــي ده
زمــــــونږ دغــــه زنــــــدګي ده

نــه جـــاروځم خپـــل عـــادت نــه
خپـــل عـــادت خـــو مجبـــوري ده

ستا پـــه کلـــي وطـــن ژوند دے
زمــــــا ژونــــــد مســــافري ده

لـــه يـــو بـــل نـــه نـــا خبـــر يـــو
زمــــونږ څــــه خوشـــي يـــــاري ده

زه د خـــــدائے عـــــاجز بنـــده يــم
زمـــــا دا خـــــوش نصـــــيبي ده

حسين مې دين دے زۀ پرې ښکلے يمه
زۀ مسلمان يمه ښاغلے يم

دا چې څپېړې د اغيارو خورمه
د خپل منصب پۀ بله تلے يم

رقيبه زۀ دې پۀ چل ښۀ پوهېږم
د چا خاطر کړمه چې غلے يمه

زما د پت او د پښتو کړي صفت
چا چې پۀ دې باب کښې کتلے يمه

عاجز د دين او د وطن د پاره
د خپله سره تېروتلے يمه

✍

مــــــــينه او محبـــــت كـــــوه
خـــو دا پـــهٔ صـــــداقت كـــــوه

پـــهٔ خپلـــه كـــهٔ عـــزت غـــواړې
د خلقـــــو ښـــهٔ عــــــزت كـــــوه

چـــې شـــې در نـــه الله رضـــا
د زړهٔ نـــــه عـــــــبادت كـــــوه

د دې دروغـــــو څـــهٔ غـــواړې؟
د دې نـــــه لـــرې نفـــــرت كـــــوه

عـــــاجزه چـــې خبـــره كـــړې
عـــــاجزه د عبـــــرت كـــــوه

د درده چغې کړم چې څړیکې مې ځیګر ته رسي
زمونږ د مینې قیصې سر اوخوري چې سر ته رسي

منمه هر ځائے کښې به ښکلي ډېر بې شانه وي خو
حسن کښې چرته زمونږ ښکلي پېښور ته رسي

چې مصیبت را ځي پۀ ټوله پښتون خواه کښې راځي
بیا پښتون خواه کښې چارچاپېره لر او بر ته رسي

سترګې مې ګوره ټوله شپه کښې پټې کړې نۀ دي
اوس شوګیره مې اوږده شوي ده سحر ته رسي

عاجز خو لیکي پۀ حالاتو د مطلب شعرونه
چې لږ هوښیار شي نو پۀ خپله به دلبر ته رسي

❀✿❀

محمد ابراهیم قرار

خپل نوم محمد ابراهیم، تخلص قرار او د پلار نوم اشرف علي لري موجوده و مستقل پته محله ادم زئ کلے و ډاکخانه جلبئ تحصیل لاهور ضلع صوابئ خیبر پښتون خواه

زهٔ دې رتلـــــــې پــهٔ ماښــام کښــــې ومــــه
څــهٔ داســې شـــوے پــهٔ انجــام کښــې ومــه

زمـــا پــهٔ کلـې کښــې وې تــهٔ خــوښ ګرانــه
چــــې زهٔ مئینـــه پــهٔ تــا قــام کښــې ومــه

د هـــــره کــــــوره دا اواز بـــــهٔ راتـــــلو
چــــې ســتا د لاســه پــهٔ الــزام کښــې ومــه

چــې مــــې دیــدن تــه وهٔ راغــلـــــے قــرار
ورتـــه ولاړه بـــهٔ یـــو ګـــام کـښـــې ومـــــه

چې اشنا نه مرور یم
نو له ځانه مرور یم

که دنیا ټوله د سرو شي
خو دنیا نه مرور یم

یو ارمان مې پوره نهٔ شو
له ارمانه مرور یم

په ژړا بانديې مئین یم
له خندا نه مرور یم

زهٔ یې نوم اخستے نهٔ شم
چې له چا نه مرور یم

زهٔ قرار دې لیونے کړم
یاره ستا نه مروریم

❀ ✿ ❀

زۀ دې ګــل تـــۀ مـــې پتنــګ شـــه
خوشـــبو جـــوړه کـــړه لونـــګ شـــه

زۀ مالـــــيار در تـــــــه ولاړ يـــــم
تـــۀ د ســـور ګـــلاب پـــۀ رنـــګ شـــه

تـــۀ مـــې پيـــر زۀ دې مريـــد يـــم
زۀ کچکـــول تـــۀ مـــې ملنـــګ شـــه

زۀ بـــۀ ګـــورم ائينـــه کـــښې
تـــۀ لـــۀ ځـــان ســـره پـــۀ جنـــګ شـــه

زۀ قـــرار يـــې څښنـــم پـــۀ لپـــو
تـــۀ نشـــه را تـــه د بنـــګ شـــه

کهٔ د يار ښکلے ديدار زما نصيب شو
بس خو بيا واړه ګلزار زما نصيب شو

زما ټول عمر ارمان بهٔ شي تر سره
کهٔ يو ځل هغه دلدار زما نصيب شو

د خپل زړهٔ پرهر بهٔ اوګنډم پهٔ خپله
کهٔ نبي د زلفو تار زما نصيب شو

چې قران يې پهٔ اول ځل وهٔ لوستلے
کهٔ د هغې خولې ګفتار زما نصيب شو

زهٔ قرار د پاک الله نه دا دعا کړم
کهٔ چکر د يثرب ښار زما نصيب شو

پهٔ تکه توره شپه کښې د خپل ځان سره خبرې
يا اوګوري اسمان ته کړي اسمان سره خبرې

دا خلق خو نا پوهه دي دوئ کله به پوهيږي
د يو بل ګرېوان نيسي کړي ګريوان سره خبرې

پهٔ دغې ترې خفه شم چې بچې بچے مې وژني
ظالم چې پهٔ ټوپک کړي مسلمان سره خبرې

تر دې دمه حېران يمه چې نور بهٔ لا څهٔ کيږي؟
دا خلق نهٔ يريږي کړي سبحان سره خبرې

يريږمه قراره چې عذاب چرته را نهٔ شي
چا کولې بهٔ د کاڼو د باران سره خبرې

❀ ✿ ❀

بندیوان اورکزے

خپل نوم عرفان شاه، تخلص بندیوان اورکزے او د پلار نوم جناب روزي خان لري موجوده و مستقل پته محله و کلے سروبي ډاکخانه تازه ګرام تحصیل کاټلنګ ضلع مردان خیبر پښتون خواه

نظم

ګــل رنګــې مــا لیکلــي کمــر بنــد بانــدې پښــتو
دا ځکــه تــا تــه لیکمــه مړونــد بانــدې پښــتو

نکیر منکر کۀ ما نه پۀ پښتو کښې تپوس اوکړي
مــا تــول عمــر وئیلــي ده پــۀ ژونــد بانــدې پښــتو

پښتو چې یې زده کړي وي لۀ نسله پښتون نۀ وي
هغــوئ ده ماتــه کــړي پــۀ پیوند بانــدې پښــتو

پښــتو کښــې هر کلے وئیل پښــتو کښــې یکه زار
ابــےِ راتــه ښــودلي ده پــۀ خونــد بانــدې پـــښتو

پـښتو کښې نیم ایمـان را تـه ښـکاریږي بندیوانـه!
هــر چــا ده نــازولي بنــد پــۀ بنــد بانــدې پښــتو

❀✿❀

یو وخت وهٔ چې بلهـا محبتونه خرڅېدل
بیا هم پهٔ ما مئین ستا دیدنونه خرڅېدل

غربت وهٔ نو داجي مې ځکه سترګې پټولې
روان وو پهٔ بازار کښې ډېر ښیزونه خرڅېدل

دا نهٔ چې د یوسف پهٔ سر پهٔ مصر کښې بولي وه
زمونږه پښتون خواه کښې هم سرونه خرڅېدل

د حورو د غلمانو سودا هم پکښې کښېدله
خو کاشکې دلته لږ ډېر کهٔ عقلونه خرڅېدل

زمونږه بچیو ځکه د بمونو سودا اوکړه
د ښار پهٔ کباړي مو کتابونه خرڅېدل

غریب وهٔ بندیوان ځکه بغیر کفنه ښخ شو
هر څو کهٔ پهٔ کوڅو کښې کفنونه خرڅېدل

د محبت د ژوند مې داسې اندازه واخسته
ما پکښې سر بائيلو رقيب ترې نه مزه واخسته

هغې وئيل ما خپل پاپا بهٔ طالب جان لهٔ ورکئ
اوس مدرسې ته ځم ما ځان له سيپاره واخسته

اوس بهٔ ايله د محبت پهٔ نامه پوهه شمه
اوس مې د عشق پهٔ مدرسه کښې داخله واخسته

ما د بابا ارمان پوره کړو کهٔ جائيداد مې خرڅ کړو
ما پهٔ دې دؤر کښې خپل کور له دروازهٔ واخسته

وئيل يې نه ملګرو دا خو پهٔ ما ځان درنوي
د بنديوان چا پهٔ دروغه جنازه واخسته

ما پسې یې ډېر ژړل، خو قار ورته بې بې نۀ شوه
کړه مور ځان ته را جوخته، نن بې حوصلې نۀ شوه

مسته د سپرلي هوا، کښې ولې مستي نۀ کوي
نن خو ژړغوني شوه، او تاو د لوپټې نۀ شو
لاس یې اوچت کړي دي، ځان سره څۀ وایي خو
زۀ ترې نه پناه شومه، دا کوزه د کوټې نۀ شوه
کور له یې د زکوة پېسې، راوړې د زکوة چارمېن
ځار د پښتنې کونډې، بهر د دروازې نۀ شوه
ستا د ځواني مرګ خبره، هغه هم د روژې پۀ خولې
شکر دے چې مړ نۀ شوم، ښېره دې را پسې نۀ شوه
مینې یې سپین ږیرے کړم، اوس خو ترې شرمېږمه
دغه د شپونکي لور مې، هیڅ پۀ مینه پوه نۀ شوه

کټ د بندیوان خلق، وړي دا ورته ګوري خو
دا بې خوده شوي ده، پوه پۀ جنازې نۀ شوه

❀✿❀

هلته اوس هر سړے لګیا دے مونږ له غم جوړوي
هلته له اوسپنې نه لوئے وړوکے بم جوړوي

دواړه د یو ادم اولاد دے فرق دومره دے چې
یو په عمل ځان له جنت بل جهنم جوړوي
زما پښتون زلمي ټوپک نه شپېلۍ ځکه پرېکړه
چې د باقي حصې نه ځان له اوس قلم جوړوي
خاوره یوه ده خو دے فرق د خالق او مخلوق
رب ترې ادم جوړوي دوئ ترې نه صنم جوړوي
زه به د امن پس له مرګه هم ارمان کومه
زما چې قبر کله هلته په تورخم جوړوي
او چې بابا مې د جنت نه پرې را وتے منم
داسې خو نه ده چې غمونه دې غنم جوړوي

زما د تن وینې یې نوش کړې بندیوان یې کړمه
چې ساه مې لاړه اوس په قبر مې ماتم جوړوي

حبیب الرحمان مظلوم

خپل نوم حبیب الرحمان، تخلص مظلوم
او د پلار نوم خاېسته خان لري مستقل پته محله
خوئېداد خېل کلے زاوه ډاکخانه و تحصیل صدا
ضلع کورم موجوده پته محله و کلے بډه بېر
ډاکخانه، تحصیل و ضلع پېښور خیبر پښتون
خواه

د ابراهیم قرار صیب پهٔ بیت طرحي لیک

هر يو ارمان پسې ارمان کوومه
بس زندګي ده چې ګزران کوومه

د يار پهٔ کاڼي زړهٔ کښې رحم نشته
تش ګوزارونه پهٔ سندان کوومه
رقيبه ګوره پرې خفه چې نهٔ شې
"يو څو خبرې د جانان کوومه"
ما مې خپل ژوند پهٔ صدقه کښې ورکړو
ملګرو ګټه پهٔ تاوان کوومه
د سردارانو دے سردار د دنيا
د محبت يې اوس اعلان کوومه
د محبت لهٔ قبده نهٔ وم خبر
اوس بهٔ ژوندون پهٔ دې زندان کوومه

مظلومه دا دي د نصيب خبرې
زهٔ به د چا ، چا نه خفګان کومه

طرحي لیک د امید درمل صیب پهٔ کلام

ناست ومه پهٔ طمع ستا بلبلي تهوله شپه
خدائیګو کهٔ مې سترګې پټېدلې تهوله شپه

یاره فاصلې مو لرې وې
خیال پهٔ ائینه کښې مې لیدلې تهوله شپه

وې لکه پهٔ للمه چې باران دغسې تهٔ
زړهٔ باندې مې داسې وریدلې تهوله شپه

وعدې دې پهٔ وعدو پسې کوې او ماتوې
ستا وعدې مې ځان سره لیکلې تهوله شپه

بیا مې ګریوان تر کړو تهٔ یې اوګوره
"اوښکې مې ډیوې ته تویولې تهوله شپه"

وایمه مظلوم پهٔ هېرېدلو راته ګرانه شي
ستا خمارې سترګې مې یادېدلې تهوله شپه

د یـــــار لـــــهٔ زړهٔ رحـــم کـــــرم وتـــــے دے
څکـــــه مـــــې ســـترګو پســـې نـــم وتـــے دے

اوس بـــهٔ د مـــچ غونـــدې لاســـونه مـــروړم
زمـــا د لاســـو نـــه ګلفـــم وتـــــے دے

پـــهٔ دې خبـــرې بـــهٔ لـــوئے ربـــه ګـــواه وې
پـــهٔ څـــهٔ خبـــره چـــې ادم وتـــــے دے

د وخـــت مفتیـــانو لـــهٔ خـــولې دا اورمـــه
چـــې د جنـــت نـــه پـــهٔ غـــنم وتـــے دے

اوس بـــهٔ اشـــنا تـــه اشـــنا څنګـــه وایـــم
زمـــا د خـــولې نـــه چـــې قســـم وتـــے دے

دنیـــا فـــاني ده در نـــه پـــاتې شـــوله
مظلومـــه روح د تنـــې ســـم وتـــــے دے

ستړګې مې کار نه کوي
زړهٔ مې انکار نه کوي

پت پښتو نهٔ پالي
بيا دې اقرار نه کوي

تورو خاورو جوړ شوه
رنګ دې رنګدار نه کوي

زهٔ يې ليونے کړم
اوس دې ځار نه کوي

يهٔ مظلومه څهٔ بهٔ کېږي
يار دې اظهار نه کوي

غـزل چـې د تنقیـد چوکـاټ نـه وځـي نـو کتـاب شـي
نسان د انسانیت چوکاټ کښې اودریږي حساب شي

مثـــال د ګنـــاهونو درکوومــــه کـــځ پــــوهیږي
که یو یو څاڅکے راشي جمع کیږي نو دریاب شي

کــځ مــا ګرېــوان څیــرلے ســر ببــر وربســې ګــرځم
دا هر مئین ته حق د ے چې صنم پسې خراب شي

خواري د چا عبث نۀ ځي کۀ سوچ ور باندې اوکړي
دې وچ لرګـي تــه اوګــوره محنــت ســره ربــاب شــي

هنـــدارو ســـره ګـــوره د خبـــرو کـــول نـــۀ شـــي
تـۀ څـۀ وایـې مظلومـه چـې ځـواب تـه بـۀ ځـواب شي

❀❀❀

خاورې اکرم اورکزے

خپل نوم اکرم خان، تخلص خاورې اورکزے او د پلار نوم عبدالرحمان لري مستقل پته محله و کلے سرکه ډاکخانه غلجو تحصیل اپر اورکزي ضلع اورکزي موجوده پته محله و کلے بهادر کوټ ډاکخانه، تحصیل و ضلع کوهاټ خیبر پښتون خواه

مـــړه ځـــو کســـان را نـــه ورک شـــوي دي
نـــهٔ ښـــکاري يـــاران را نـــه ورک شـــوي دي

زه خـــو مـــې قســـمت تـــه فکـــر وړے يـــم
واړه مشـــــران را نـــــه ورک شـــــوي دي
پرېـــږده چـــې ســـلګۍ پـــهٔ قـــرار واخلمـــه
ښـــکلي انســـانان را نـــه ورک شـــوي دي
خېـــر دے کـــهٔ نشـــه نشـــه زنګېږمـــه
يـــاره خماريـــان را نـــه ورک شـــوي دي
زهٔ پـــهٔ دې فـــاني دنيـــا نـــور څـــهٔ کـــوم
پيـــره مرېـــدان را نـــه ورک شـــوي دي
زهٔ يـــې محبـــت کښـــې بيمـــار شـــوے يـــم
خلقـــه طبيبـــان را نـــه ورک شـــوي دي

اوس بـــهٔ اکـــرم خـــود ســـتړي ســـلګۍ وهـــم
ځکـــه چـــې خپلـــوان را نـــه ورک شـــوي دي

❀❀❀

قطعه

کله دي په خوږ نظر او نه کتل
ځکه ستا ياری سره مې ورانه کړه

بس دے کړه ورځ درځني لرې ځم
بس کليوالی سره مې ورانه کړه

چې راته په مينه لاس را نه کړلو
ځکه خپلولی سره مې ورانه کړه

ښکلو ښکلو خلقو ته سلام کوم
خلقو بازاری سره مې ورانه کړه

واړه په يو شان نه دي اکرمه خو
مړه بس پلانی سره مې ورانه کړه

څو بېتونه

چا ته په یو خبره ګران شي سړے
چا نه په نۀ خبره وران شي سړے

څوک د وفا په لاره ژوند تېروي
څوک ترې نه شاه کړي او روان شي سړے

اکرمه تول خلق خو یو شان نۀ وي
چرته یو نیم پکښې جانان شي سړے

❁ ✿ ❁

کلام

وختــه پــۀ نشــو دې اړولــے یــم
څـــۀ پـــۀ وسوســـو دې اړولـــے یـــم

زه خــو داســي نــۀ وم لکــه ښــکارمه
ســم پــۀ تماشــو دې اړولـــے یـــم

نـۀ شـم درتلـے یـاره ستاسـو کلـي تـه
څـــۀ پـــۀ لـــوړو غـــرو دې اړولـــے یـــم

کلـــه د اکـــرم پښـــتنه هـــم کـــوه
هســـې پـــۀ لانجـــو دې اړولـــے یـــم

❀ ✿ ❀

زۀ چې مړ شم جنازې لـه خـو بیـا راشـه
ګرانـه یـاره یـو شـېبې لـه خـو بیـا راشـه

د مرګـي پـۀ زولنـو کښـي بـۀ بنـدي وم
مـۀ شـرمېږه فـاتحې لـه خـو بیـا راشـه

چې مې کله تـور لحـد کښـې بنـدیوان کړي
پـۀ خنـده شـه وظیفـې لـه خـو بیـا راشـه

ګـل ځـواني مـې پـۀ پـردي وطـن کـړه تېـره
در نـه وړي مـې دروازې لـه خـو بیـا راشـه

مـا اکـرم خـاورې اکـرم تـه دعـا اوکـړه
مـازیګر کښـي مقبـرې لـه خـو بیـا راشـه

منظور حیات سرفروش

خپل نوم منظور حیات، تخلص سرفروش او
د پلار نوم ښادمیر خان لري موجوده پته محله
الیکټریکل و میکینیکل انجینئرز سنټر کلے
کوېټه کینټ ډاکخانه اي-ایم-اي سنټر تحصیل و
ضلع کوېټه مستقل پته محله لوړ کلئ کلے کاس
ماماخیل ډاکخانه میشتي مېله تحصیل درمیانه
ضلع اورکزي خیبر پښتون خواه

کلام

بس دا زۀ یم کۀ تۀ ول خلق پۀ عذاب دي
چې نۀ دین پېژني نۀ څوک پۀ کتاب دي

بد تربور هم پۀ بد ځائے کښي پکارېږي
پښتانۀ ورونه مې یو بل ته قصاب دي

د پردي پلاو تر هغې پورې خوند وي
ستا پۀ خولۀ چې ورته څو جناب دي

نصیحت د سرفروش د شګو بند دے
چا ساتلي وچ بندونه لۀ سېلاب دي

قطعه

جانانه زۀ به بيا هم دا اوګڼم
چې عبادت دې د يو خدائے او نۀ کړو

نن يې په خولۀ باندې وه بله وينا
هغې خو نن لالے او نۀ کړو

خدايه ستا ځومره خوښ نصيبه بنده
چې لۀ غربته يې پښېمنے او نۀ کړو

چې خفه نۀ شې رانه يۀ اختره
دا ځل رواج مې پښېورے او نۀ کړو

پښتون بچي ته مړ بابا ياد ېدو
ځکه يې ستا ځۀ تَيارے او نۀ کړو

قطعه

کۀ هر څو څان ساتمه خو مابنام پۀ مېخانې وي
سحر مې لۀ مورجانې د دعا نه شروع کيږي

زما د لېونتوب هره وړه لويه قيصه خو
کۀ سوچ پِرې اوشي ستا د يو ادا نه شروع کيږي

دې بې معنې اشعارو ته حېران يم سرفروشه!
چې ذکرِ مجنون نۀ لري ليلي نه شروع کيږي

❀ ✿ ❀

کلام

ما بهٔ چې کله ستا ياري کوله
پهٔ ځان بهٔ ما ډېره خواري کوله

زهٔ يرېدم پهٔ مينه نهٔ پوهېدم
مينه مې دې پاګل زړګي کوله

تر څو چې زهٔ ومه پښتون عالمه
هر سړي ما ته سلامي کوله

هڅې مې نوم پهٔ ځان پښتون اېښے دے
نوره مې ځان سره تړګي کوله

مات کړه قلم سرفروش خولهٔ بند ساته
پهٔ پښتنو چا شاعري کوله

❀ ✿ ❀

عابد خان حق یار

خپل نوم عابد خان، تخلص حقیار او د پلار نوم
ګلا خان لري موجوده پته محله دلاژاک روډ کلے
میرعالم جبه ډاکخانه)فتوادریما (تحصیل و
ضلع پېښور مستقل پته محله و کلے کړپې
ډاکخانه غلجو تحصیل ضلع اورکزي خېبر
پښتون خواه

زما د خیال مارغهٔ بهٔ هم بیره الوت شروع کړي
زما د قام خلق کهٔ مینه محبت شروع کړي

بیا بهٔ یې ګورې بریالي بهٔ وي پهٔ هر میدان کښې
که دغه خلق لږ شان کار د وحدانیت شروع کړي
روزي رسان مو لوئے الله دے خو همت پکار دے
انسان بهٔ ښهٔ شي که د دین اسلام محنت شروع کړي
زمونږه وینه کهٔ ارزانه ده نو وجه دا ده
زمونږ پهٔ وینه باندې دلته سیاست شروع کړي
حالات څهٔ داسې دي چې خلق بیا څهٔ نور څهٔ وایي
پهٔ دغه دوٗر کښې چې څوک هم شرافت شروع کړي
د هغهٔ حشر بهٔ بې شکه د عمر سره وي
چې کوم سړے پهٔ سلطنت کښې صداقت شروع کړي

خلق بیا دا وایې چې دا شاعر پاګل دے لکه
عابد چې کله پهٔ غزل کښې حقیقت شروع کړي

کلام

ملګـــرو یـــو قلـــم یـــوه کـــاپي را لـــه پکـــار ده
یـه ښـه د احسـاس ډکـه شـاعري را لـه پکـار ده

ګلابه اوس ستا خوښه ده اظهار او کۀ انکار کړې
خـو دومـره در تـه وایـم سـتا یـاري رالـه پکـار ده

د ظلـم، د وحشـت او جهالـت تیـارو کښـې ګېـر یـم
د علـــم شـــمع راوړی رڼـــایي رالـــه پکـــار ده

عابـده د دې قـوم بچـي لـۀ خپـل تـاریخ خبـر کـړه
عابـــده د دې قـــام ترجمـــاني رالـــه پکـــار ده

❀❀❀

دا شمع د سبحان وه چې اسمان ته رسېده
رڼا يې د مخ ځکه کل جهان ته رسېده

دنيا به په ژړا شوه کانو بوټو به ژړل
د سترګو نه يې اوښکه چې ګرېوان ته رسېده

د عشق په لاره تلل دومره اسان نۀ دي قربان
دا تېره وه لۀ سره چې جانان ته رسېده

بې وسه پاک الله ته په سجده کښې ژړېده
زما مسلمه خور چې تور زندان ته رسېده

يو ښکلي طلب ګار چې شومه زۀ عابد حقيار
خوشحال وم کۀ هر څو قيصه تاوان ته رسېده

پرهـر مـې درد کـوي لـهٔ سـترګو مـې اوبـهٔ اوباسـي
جانـان تـه اوواي‌ئ چـې سـاه را نـه پـهٔ څـهٔ اوباسـي

دومـره ښايسـت الله ورکـړے دے چـې حـد يـې نشـته
چـا تـه چـې اوګـوري پـهٔ تـش کتـو تـرې زړهٔ اوباسـي

د جانـان غـم دومـره ظـالم دے چـې مـې اوژړوي
اوښکې مې داسې چې لهٔ سترګو مې رانجهٔ اوباسي

ستاسـو د کلـي خلـق مـا تـه پښـتانهٔ نـهٔ ښـکاري
ګنـي پـهٔ زوره څـوک لـهٔ کلـي ميلمانـهٔ اوباسـي

هغـه ځـوانۍ کښـې ده عابـده پـهٔ ځـان نـهٔ پـوهيږي
پـهٔ مخـامخ کتـو ځيګـر نـه مـې بانـهٔ اوباسـي

❀✿❀

د خپل لیدلي خوب تعبیر را بانديږ څۀ او نۀ کړل؟
د لیـوني جانـان تصـویر رابانـديږ څـۀ او نـۀ کـړل؟

زۀ د چـــا ووم او د چــا غیـــږي تـــه اورســـیدم
ملګرو اوګوری، تقـدیر را بانـديږ څۀ او نـۀ کـړل؟

یـو خـواه غربـت ظـالم د لاسـو پښـو تـړلے وومـه
بـل د رواج هغـيږ زنځیـر را بانـديږ څـۀ او نـۀ کـړل؟

هغـه چيږ خلقـو یـيږ صـفت کـوو لـۀ ډیـريږ مـوديږ
هغــه د بــره کلــي پیــر را بانــديږ څــۀ او نــۀ کــړل؟

پـۀ یـو نظـر لیـدو یـيږ زۀ عابـد د ځـان غـلام کـړم
د هغيږ مړو سترګو تاثیر را بانديږ څۀ او نۀ کـړل؟

❀✿❀

شمس الرحمان قريشي

خپل نوم شمس الرحمن، تخلص قريشي او د
پلار نوم محمد يار خان لري موجوده پته محله
پشه پل کلے او ډاکخانه گره رحمان تحصيل
يارک ضلع ډېره اسماعيل خان مستقل پته کلے
ستراغزے ډاکخانه و تحصيل تيارزه ضلع
ساوتھ وزيرستان خيبر پښتون خواه

کلام

پـهٔ پنـــدو پنـدو اوکـړه عملونـه پـهٔ روژه کښـې
وریـــږي مسلـــمانه رحمتونـه پـهٔ روژه کښـې

اخ ډېرو تـه بـهٔ ډېر پـهٔ دسترخوان بانـدې یـادیږي
خــالي بـهٔ وي د ډېـرو بیـا ځایونـه پـهٔ روژه کښـې
محـروم چـې پـاتې نـهٔ شـې دي بـې شـمېره ثوابونـه
بدلیږي یو پهٔ دوه باندې نمونځونـه پـهٔ روژه کښـې
پـهٔ کلـي او کوځـه کښـې د یتـــیم پوښـتنه اوکـړه
چې هېر یې نهٔ کړې خانه !افطارونه پهٔ روژه کښـې
بس هغه بد نصیب خلق دي ډېر پـهٔ خسـاره کښـې
چې کوم خلق ښکاره کړي ګناهونه پهٔ روژه کښـې
کـــوه د غریبـــانو ســـــره مرســـتې امدادونـــه
خو پام دې ګوره نـهٔ شـي تصـویرونه پـهٔ روژه کښـې

شـپهٔ ورځ الله تـه ژاړه قربشـي شـــمس الرحمانـه!
شـپهٔ ورځ الله نـه غـواړه بخششـونه پـهٔ روژه کښـې

کلام

چـــې پــۀ زړۀ پرهـــر پرهــر وي څــۀ بــۀ خانــدي
چــې جـــدا لــۀ خپــل دلبــر وي څــۀ بــۀ خانــدي

هغــه څــوک چــې د یــو چــا پــۀ پاکـــــه مینــه
را لویــــــدلے لــۀ کمــر وي څــۀ بــۀ خانــدي
د خانـــانو خــــــو د یــو شـــي کمــے نــۀ وي
چــې د څـــــو ورځــو نهــر وي څــۀ بــۀ خانــدي
دا مـــنم چـــې پــۀ وطــن کښـــې وي خــــوندونه
خـــو ســـړے چــې مســافر وي څــۀ بــۀ خانــدي
د یــو چــا چـــې پــۀ بــاطن کښــې ایمــان نــۀ وي
کــۀ دولـــــت یــي سمـــــندر وي څــۀ بــۀ خانــدي
خدایــه نــور مــو پــۀ کـــــــډ والــو رحــم اوکــړې
اخ چـــې داســـې در پـــۀ در وي څــۀ بــۀ خانــدي

قریـــشي بــۀ وایــه داســــــــې زنــدګۍ کښـــې
چـــې غـــمونه یــې پــۀ ســـر وي څــه بــۀ خانــدي

یو وخت وۀ ماشومـتوبه ستا دوران څۀ عجیبـه وۀ
د خــــپل زړه بادشاهي وه دا جهان څۀ عجیبه وۀ

دخـــــــلقو نه مـــې نوم د جـانان ډېر وو اوریـدلے
چـې کله مـې پېــــــدا کړلـو جانان څۀ عجیبه وۀ

په زړۀ کښې بـۀ یې لارې جـوړولې لـۀ ډېر کېـــفه
چـــې کـلـــــــه بـۀ بلال کړلـو اذان څۀ عجیبه وۀ

نن مـونږ پـۀ زنده باد او مرده باد پــسې روان یـو
تاریخ مو د حـاجي مېـــــرزلي خان څۀ عجیبه وۀ

تر ډېره ورته ناست ومـه خــــــو حال یې نۀ وئیلـو
سـاتلے قرېشـــي زړۀ کـــښې ارمـان څۀ عجیبـه وۀ

❀❀❀

تر څو به یم په تا پسې بیماره خوند دې نشته
د خوږ زړۀ مې ملهم نۀ شولې یاره خوند دې نشته

لۀ ډېر وخته روان دي په دې کلي کښې مرګونه
خبرېږې ترې نه ولې نه واکداره خوند دې نشته؟

په دومره ډېر حجونو او عمرو دې خلاصون نۀ شي
په چم کښې دې نهر اوسي مالداره خوند دې نشته

چنار چنار سرې مو د خزان بادونو وړي
زمونږ په کلي مۀ راځه بهاره خوند دې نشته

زما خو د یو چا په جدایۍ کښې سترګې سرې دي
تۀ ولې داسې غلې یې رېباره خوند دې نشته؟

په هر چا قرېشي هم اوس باور کولے نۀ شم
حال ځکه رانه مۀ پوښته رازداره خوند دې نشته

چې صحت نۀ وي مستي لۀ سره نۀ شي
پۀ بد حال کښې زندګي لۀ سره نۀ شي

پۀ ګناه چې څوک د زړۀ ښيښه کړي توره
نيک عمل بيا روښاني لۀ سره نۀ شي

د هغۀ سړي ژوندون بۀ اخېر څۀ وي؟
يۀ صاحبه چې شوخي لۀ سره نۀ شي

شاعري د زړۀ پۀ درد خوار قريشي کړم
بې لۀ درده شاعري لۀ سره نۀ شي

حبیب الله مجاهد

خپل نوم حبیب الله، تخلص مجاهد او د پلار نوم باچا خان لري موجوده و مستقل پته محله سیمر کلے و ډاکخانه بیاړ تحصیل کلکوټ ضلع بره دیر خیبر پښتون خواه

یو غم ور کښي د ستا دې دروازې له ځي را ځي
زړګے زما لۀ درده ترې سینې له ځي را ځي

پۀ نوم دې هسې یار یمه پښتنه قدرې نۀ کړې
یاران خو د یارانو کړه شپې له ځي را ځي

دا پېغله بۀ پۀ تس کښي یې سوځېږي یوه ورځې
پتنګ پۀ شانې دا چې هم لمبې له ځي را ځي

حېران یم چې د چا سره هم څۀ خبره کومه
بس ستا دغه نامه مې پکښې خولې له ځي راځي

بس زۀ ترې خبر نۀ یم خو دا خلق داسې وایي
حبیب پۀ دې کوڅه باندې هم دې له ځي راځي

چــې د ګلونــو کرونــده بانــدې اختــه پښــتون دے
تــل د ازغــو یــې جوګــه کــړے هــم هغــه پښــتون د

پــه کومــه خــاوره بانــدې ژونــد د غلامــۍ تېــروي
هــم دغــه خــاورې ازادۍ پــه جنــګ لمبــه پښــتون دے

پښــتو د امــن ننــګ غېــرت او رورولــۍ نامــه ده
چې دا سیرت پکښې موجود وي نو کره پښتون دے

زۀ پــه دې نــۀ یــم چــې د خپــل رهبــر نــه ډډه کــوې
حیــران پــه دې یم چــې اغیــار پســې پــره پښــتون دے

ښــار پښــتانۀ خپــل ده کلتــور رواج نــه ډډه کــوي
حبیبــه څــۀ نــا څــۀ پښــتون زمــا د غــره پښــتون دے

کـــۀ الفـــت ســـره راځـــې درســـره ځغـــل کـــړم
تـــۀ کـــۀ مینـــه را کـــوې زۀ یـــو پـــۀ ســـل کـــړم

زۀ امیـــد لـــرم چـــې داســـې وخـــت بـــۀ راشـــي
دا نفـــرت بـــۀ دې پـــۀ مینـــه کښـــې بـــدل کـــړم

کـــۀ اغیـــار پـــۀ خـــاوره خـــوښ یـــې مـــا نـــه پـــاتې
د شـــملو وطـــن تـــه راشـــه چـــې دې خپـــل کـــړم

خدایـــه دومـــره طاقـــت را کـــړه پـــۀ دنیـــا کښـــې
د پښـــتو بـــوټې چـــې خپـــل چمـــن کښـــې ګـــل کـــړم

هـــم هغـــوئ زمـــا پـــۀ ســـر بانـــدې ســـودا کـــړي
زۀ چـــې تبـــر د چـــا پـــۀ ســـر بانـــدې منګـــل کـــړم

بـــې لـــۀ تـــا حبیـــب نامـــه دنیـــا کښـــې نـــۀ وه
پـــه دې شـــکر د ے چـــې تـــا ســـره یـــې مـــل کـــړم

❀ ❀ ❀

پــهٔ ستاينــه زمــا هلــه شولــو خــور مــخ
مــا چــې کلــه مشقــت بانــدې کــړو تــور مــخ

استوګنــه را لــه پــهٔ هغــه ځائــے پکــار ده
چــې ښــکاره تــرې د جانــان وي را تــه کــور مــخ

چــې نظــر دې پــهٔ تــور ســرو چــرته لــګي
هغــه دم پــهٔ زړهٔ کښــې را ولــه د خــور مــخ

لیــونے خــو یــې د سترګــو پــهٔ کتــو شــوم
لاخــو پــاتې دي لیــدل د جــانان نــور مــخ

عقیــده مــو پــهٔ رب هغــه شــان پــکار ده
ابراهیــم نــهٔ اړولــو ځــنګ لــهٔ اور مــخ

ستومــاني مــې د تمــامې ورځ ختمــیږي
زهٔ حبیــب چــې مابښــام ګــورمه د مــور مــخ

❀ ✿ ❀

پۀ خپل دغه کردار پکښې بې عزته شي سړے
محفل ته چې داخل چرته بې سته شي سړے

خائست ته پۀ کتو يې ملامته شي سړے
چپو ته د غمونو ور پۀ ګوته شي سړے

دا زۀ يم چې پۀ فکر کښې دې ځان محسوسوم
فکرونو د جانان کښې خولا پته شي سړے

خطر چې وي پۀ کوم ځائے کښې د سر د لګيدو
پکار ده چې پۀ هغه ځائے کښې ښکته شي سړے

وېستل ترې نه اسانه باندې ګرانه وي منم
پۀ مينه باندې يو وارې چې زړۀ ته شي سړے

حبيبه څوک چې سپکو سره تلل راتلل کوي
نو خلاص بۀ خواه مخواه د خپل عزته شي سړے

اسماعیل الرحمان نادان ملنګ

خپل نوم اسماعیل الرحمان، تخلص نادان ملنګ او د پلار نوم تاج محمد خان لري موجوده پته و مستقل پته محله و کلے خادیزی ډاکخانه غلجو تحصیل و ضلع هنګو خیبر پښتون خواه

زۀ چې ستا لۀ ښکلي خیاله اولوېدم
اومنه دَ خپله حاله اولوېدم

پرېوتم په زمکه هېڅ خبر نۀ شوم
خاص لکه مارغۀ دَ ځاله اولوېدم

اوس مې نغمه ګر خلق پرېښي دي
بس د ے نور دَ سور او تاله اولوېدم

څۀ به درته وایمه چُپ به یمه
اوس خو دَ هر فن کماله اولوېدم

زۀ نادان ملنګ خو د چا مینه کښې
لاړم دَ دنیا دَ ماله اولوېدم

❀✿❀

کـۀ هـر خـومره لـوئې جهـان دے خـو پـرې څـۀ؟
پـۀ ظاهــر کــۀ ګلــستان دے خــو پـرې څــۀ؟

د غـــمونو ســـره ژونـــد بـــۀ لا څـــۀ ژونـــد وي
ژونـد اغـــیارو لـۀ بوسـتان دے خـو پـرې څـۀ؟

نفرتــونـــــه چـــــې لـــــرې د زړۀ د نـــــنه
بــې د مــینې کـۀ انـسان دے خـو پـرې څــۀ؟

محــبت لـــرې دنـــیا ســـره دنـــیا کښــې
دا مـــنم چـــې مسلـــمان دے خـــو پـــرې څـــۀ؟

امـــیرې د ایـــمان نـــۀ لـــرې بـــې ایـــمانه
د پـــېسو پـــۀ وجـــه خـــان دے خـــو پـــرې څـــۀ؟

مـا نـادان ملنـګ تـرې هېڅ څـۀ جـوړه نـۀ کـړه
ژونـد مرګـې پـۀ لـور روان دے خـو پـرې څـۀ؟

غزل لکه لړګې سوځي د وور تـنده پرې نۀ ماتـيږي
وېښتۀ چې سپين شي نو د تور تنده پرې نۀ ماتيږي

پردي وطن کښې مسافر لوړې ماڼۍ څۀ کوي؟
پۀ لوګو تور د ختو کور تنده پرې نۀ ماتيږي

پۀ غوږو کوڼ سړے د ښار لۀ شوره څۀ خبر دے؟
غوږ چې اوده شي بيا د شور تنده پرې نۀ ماتيږي

غوز بۀ څۀ مات کړي چې انګور پرې ماتولے نۀ شي
خولۀ چې بې غاښه شي د زور تنده پرې نۀ ماتيږي

نادان ملنګه کۀ مېړه ډېره هم ښه ښځه شي
منم چې مور ده خو د مور تنده پرې نۀ ماتيږي

✍

پـۀ نصـيب مـې جـدایي ده خـو بـس ښـه ده
دَ هــر غـم سـره یـاري ده خـو بـس ښـه ده

نـۀ مـې لاره نـۀ منـزل شـته عجيبـه يـم
عجیبـه مـې زنـدګي ده خـو بـس ښـه ده
حقیقت دے چې پۀ ګور کښې سکوت خوند کا
هـم پـۀ مـا کښـې خاموشـي ده خـو بـس ښـه ده
انجـم ګورمـه فلـک لاندې ځلیـږي
تـوره شـپه ده رڼـایي ده خـو بـس ښـه ده
سـتا راتلـو لارې څـارم لېـونے نـۀ يـم
دا مـې ډیـره مجـبوري ده خـو بـس ښـه ده
ارمانـونه مـې نیمګـړي پـوره نـۀ شـو
دنیاخـومره ارمانـي ده خـو بـس ښـه ده

مـا نـادان ملنـګ تـه دغـه ژوند جنـت دے
کـه هـر څـومره غریبـي ده خـو بـس ښـه ده

❀✿❀

✍

بهـــار یـــم کـــۀ خـــزان یـــم خـــو روان یـــم
مېـــږے یـــم کـــۀ انســـان یـــم خـــو روان یـــم

نـــن خـــو تېـــر، صـــبا بـــۀ تېـــر لکـــه د نـــن شـــي
ابـــاد یـــم کـــۀ ویـــران یـــم خـــو روان یـــم
شـــپه او ورځـــې مـــې مـــزل دے تـــر منزلـــه
ځیلـــۍ یـــم کـــۀ بـــاران یـــم خـــو روان یـــم
پـــرون نـــۀ وم نـــن ژونـــد دے صـــبا بـــۀ مـــړ یـــم
فقیـــر یـــم کـــۀ ســـلطان یـــم خـــو روان یـــم
ځلـــه اوکړمـــه غـــرور چـــې مـــرګے شـــته دے؟
لښـــکر یـــم کـــۀ کـــاروان یـــم خـــو روان یـــم
زۀ پـــۀ دې خبـــره ښـــۀ قـــایم دایـــم یـــم
جهـــان یـــم کـــۀ افغـــان یـــم خـــو روان یـــم

نـــن صـــبا کښـــې تـــرې نـــه کـــوچ دے دنیـــا پـــاتې
دانـــا یـــم کـــۀ نـــادان یـــم خـــو روان یـــم

❀✿❀

سيف الله خان قلميار

خپل نوم سيف الله خان، تخلص قلم يار او د پلار نوم شيرجان موجوده و مستقل پته محله وزير شاه كورونه كلے پټ دربند ډكخانه، تحصيل او ضلع هنګو خيبر پښتون خواه

✍

د ستا دَ ويني تويېدو پوښتنه چا کړي ده؟
اوده پښتونه پښتنو وژنه چا کړي ده؟

هر يو قدم دَ پښتنو دے دَ ازغو په څوکو
پښتون په خاوره د ازغو کرنه چا کړي ده؟

تنکي تنکي ګلونه اورژېدل پاڼي پاڼي
وايه ماليارہ د ګلاب ساتنه چا کړي ده؟

ډېر شاعران ليکي اشعار خپلې پښتو د پاره
خفه په دې يم چې دَ دوئ مننه چا کړي ده

زه قلم يار درنه ګيله په دې جفا نه کوم
په کُل جهان دَ وفا کلکه ژمنه چا کړي ده؟

❀✿❀

✍

درد پســــــــــې دردونـــــــــه دي
غـــــم پســــــې غمونــــــه دي

شـــوې مـــې شــوګیرې نصـــیب
ورک زمـــــا خوبونـــــــه دي

چرتــــــــه دے د زړۀ طبیــــــــب
چرتـــــــــه علاجونـــــــــه دي؟

راشــــــه اوس وفــــــا اوکــــــړه
کــــــــړي دې لوظونــــــــه دي

بـــل پـــۀ درد چـــې درد نـــۀ کـــړي
دا د کــــــــاڼي زړونـــــــــه دي

نـــۀ یـــم قلـــم یـــار شـــاعر
خـــوښ زمــــا شــــعرونه دي

❀✿❀

ږیره دې سپینه شه چې زوړ شې کنه!
دې دنیاګۍ ښځه به مور شې کنه!

د ځان سودا باندې سوړ شوې نه یې
چې مونږه خرڅ کړې بیا به سوړ شې کنه!

نا جوړو درد به هله اوپیژنې
چې روغ صحت باندې ناجوړ شې کنه!

لالچي تل دولت ته داسې وایې
دولته ته به چرته کوړ شې کنه!

د قلم یار پرهر زړګیه
چرته به خدائے د پاره جوړ شې کنه!

مهٔ را ګوره مړهٔ داسې
سوځي مې بيا زړهٔ داسې

تل بهٔ دا ځواني نهٔ وي
مونږ بهٔ وو زاړهٔ داسې

ګېډه بهٔ دې غټه شي
مهٔ کړه ډېر خواړهٔ داسې

غږ مې اشنا نهٔ اوري
وي لکه کاڼهٔ داسې

وږے قلم يار نهٔ يم
خوئ مې دے ماړهٔ داسې

دا دې خــومره ډېــر الفــت کیــږي لګیــا دے
ســتا د حســن ډېر صــفت کیــږي لګیــا دے

چــې پــۀ زړۀ یــې وي یــوه، او پــۀ خولــۀ بلــه
بــس هــم دا منافقــت کیــږي لګیــا دے

د دې ملــک خزانــه ډکــه تــرې نــه نــۀ شــوه
دلتــه څــۀ رنــګ تجــارت کیــږي لګیــا دے

دا وطــن خــو امانــت د پــاک الله دے
دې وطــن ســره خیانــت کیــږي لګیــا دے

بــس غریــب بــۀ پکښــې پــړ شــي ورتــه ګــوره
فیصــله د عــدالت کیــږي لګیــا دے

هغــه څــۀ چــې تــۀ یــې غــواړې قلمیــاره
فیصــله خــو د قســمت کیــږي لګیــا دے

❀ ✿ ❀

عزیزالحق ملنګ

خپل نوم عزیزالحق، تخلص ملنګ او د پلار نوم بهاول حق لري موجوده پته محله بلال ټاؤن کلے چلوزیارت ډاکخانه بلي ټنګ تحصیل و ضلع کوهاټ مستقل پته محله و کلے خلان ډاکخانه و تحصیل هنګو ضلع اورکزي خیبر پښتون خواه

زمـــــا ژونـــــده بـــــې قـــــــــراره
مســــــتي څـــــهٔ وي بــــــې لــــــــهٔ یـــاره؟

پـــــــهٔ قـــــرار قــــــرار مـــــــې یوســـــئ
د جانـــــــــان د کـــــــــور پـــــــــــهٔ لاره

چــــــې یـــــــې میـــــــــنه وي ربښــــــتوني
څــــــهٔ بـــــــــهٔ یــــــره کــــــړي لــــــهٔ داره

څــــهٔ پـــــهٔ فــــن دې ســــــره وران کـــــړل
وروړ د وروړ ســـــــــــــــــره اغیـــــــــاره

د نغمـــــــــو دوران دې تېــــــــر شــــــــو
یــــــهٔ ســــــــــتاره یــــــهٔ ســـــــتاره

ســــتا ملنـــــګ نــــه چـــــې ســـــاه وځــــي
یــــــهٔ دمـــــه بــــــــهٔ شـــــي لـــــهٔ کـــاره

ستا د یاد زخم مې تول وجود کښې خور دے
حال وئیلے نۀ شم یاره زړۀ مې سکور دے

پۀ کوم جرم مې د مرګ تختې لۀ بیایې
ګناه اوښایه د کومې ګناه تور دے

داسې کور نۀ وینم غم نه چې اوزګار وي
کابل جان نه تر اټکه پرې بل وور دے

زړۀ مې راشه کۀ یې ګورې د کتو دے
ساه مې وځي خو نظر مې ستا پۀ لور دے

څوک چې سپک ګوري عزیزه دین اسلام ته
هغه قوم د هغه وخت سره نسکور دے

✍

نـهٔ زهٔ بــــهٔ تهول عـمـر زړهٔ چود یـه پرد ېسـي کـوومـه
نـهٔ زهٔ بـهٔ تهول عـمـر پـهٔ وور کښـې زنـدګـي کـوومـه

نهٔ خو زما پـــهٔ زړهٔ کښې خپل څهٔ ارمانونه شته!
نـهٔ زهٔ بـــــــهٔ تـل د بــې ضـميرو غلامـي کـوومـه
ښه جي !زړهٔ تـهٔ وایـه چې څـهٔ اوکـړم څـهٔ پکـار دي
کـهٔ جـي ازاد دې کـړمـه خپلـه مـان مـاني کـوومـه
نا جي حرام نـــهٔ کؤم نـا جـي داسې وربـے ښـهٔ يم
نـا جي بس مړ دې شمه ولې بـې ایمـاني کـوومـه؟
تـــــهٔ ازادي لمانځـه ازاده مبار کـــــــه دې شـــه
زهٔ بـهٔ زندان زنـدان مـاحول کښـې شـاعري کـوومـه
زمــا د لـوړ فکـر خاونـده چـې څـــهٔ غـم او نـهٔ کـړې
تـر څـو چـې سـاه لـرم تـر هغـې بـــهٔ څـوکي کـوومـه

تـــــهٔ لـوفري کــوه لــوفره سـتـا دوران د ے کنـــه
زمـــا مـودې کيـږي چـې خپـــله ملنګـي کـوومـه

❀ ❀ ❀

✍

وایـه وایـه سـتمګر بـه پـه کـوم حـال وي
بـې لـه مـا بـه چې خفـه کـه بـه خـوشحال وي

تـا پـردي وطـن کښې خپـله ځواني خـاک کـړه
پرد ېسـي خـو يـوه ميـاشت وي يـا يـو کـال وي
کـه ژونـدي وي پـه ژونـد څـه چې وي غافلـه
چې بېـدار نـه وي د مـړو پـه مثـال وي
چې يې درد او غـم د خپلـه سـره تېـر وي
د بـل درد لـره د هغـه سـړي خيـال وي
دومـره کبـر د انسـان سـره ښـه نـه وي
کبـر ژنـو اخـېر کـبر لـه زوال وي
حـج عمـره دې پـه قسـم کـه تـرې نـه خـلاص کـړي
چې پـه لاسـو کښې دې بـل د برخې مـال وي

پـه معيـار چې د لفظونـو څـوک خـبر شـي
هـر يـو لفـظ يې ملنګـه د کـمال وي

❀❀❀

ځــــهٔ نــــا ځــــهٔ خــــواري کـــــوه
رب تـــــه ســــــوال زاري کـــــوه

ورک دي شـــــي غمونــــــه يــــــار
عشــــق کـــــوه مســـــتي کـــــوه

مــــــهٔ منـــــه د نفـــــس ګلـــــــه
عشـــــــقِ الهـــــــي کـــــــوه

کبــــــر چرتــــــه او نــــــهٔ کــــــړې
خپلــــــه عاجــــــزي کـــــــوه

زهٔ ملنــــــګ نــــــا پوهــــــه يــــــم
ربــــــه تــــــهٔ معــــــافي کـــــــوه

عبدالوارث افغان

خپل پوره نوم عبدالوارث، تخلص افغان
او د پلار نوم ملا سیف الدین لري موجوده و
مستقل پته محله فیروز اډه کلے نوے کیمپ
سرانان ډاکخانه نجیب بک ډپو تحصیل سرانان
ضلع پشین بلوچستان

کلام

لالیــه راشــه څــوک مــو هیڅکلـه پخــلا نــهٔ پریــږدي
مــرګې ظالــم دے تــر قـــیامته مــا او تــا نــهٔ پریــږدي

تــــنکي ګلونــه قــــتلوي شـــور تــه بـــورا نـــهٔ پریـــږدي
زمــا بــې وســه ګــران وطنــه ســتا ښــکلا نــهٔ پریــږدي

جـــوړه لاســـونه کـــړه پښـــتونه د خپـــل وروره ســـره
یـــهٔ د نفـــرت پـــهٔ رنـــځ بـــیماره تـــا دنیـــا نـــهٔ پریـــږدي

ښکـــلي اول پـــهٔ نـــاز ادا د خلقـــو زړونـــه یوســـي
پـس لـهٔ هغـې نـه بیـا پـهٔ تهـنډه کښـې رڼـا نـهٔ پریـږدي

افغـــانه مـــهٔ کـــوه نظـــر د چـــا پـــهٔ تـــورو ســـترګو
زړهٔ بهٔ دې اوخوري بیـا پـهٔ شـونډو دې مسـکا نـهٔ پریـږدي

❀❀❀

تهـنډه :تندي

کلام

ازادي مــو نشـــته خـــوار نصـــیب زمـــونږ دے
پرهرونـــــه ګرځـــــوو ورک مـــــو طبیـــــب دے

خوشـــحالي ځکـــه بنـــکاره نمـــانځلے نـــۀ شُـــو
هـــر دُښـــمن راتـــه بڼـــو پـــۀ شـــان قریـــب دے

دلتـــــه هـــــر ســـــړے خپلوانـــــو ازار کـــــړے
چاتـــه پتـــه ده چـــې کـــوم ســـړے منیـــب دے

دا اظهـــار کـــؤلے نـــۀ شُـــو چـــې یـــار ګـــران دے
څنګـــه اووایُـــو بـــس تـــول مـــاحول رقیـــب دے

زۀ افغـــان چـــې دا حـــالات ویـــنم خفـــه شـــم
پـــۀ وطـــن کښـــې مـــو د کـــار ســـړے غریـــب دے

❁ ✿ ❁

کلام

پاتې مې لۀ تاسره خبرې دي
ورکې را نه ډېرې ملغلرې دي

غم دې پۀ زړګي را ته پنډ کړے دے
ځکه مې پۀ خولۀ د غم سندرې دي

یو خواه اسلامیت، بل خواه پښتو، حیا
دا خو د پښتون د بدن زغرې دي

اوس را باندې غبرګ عاطفه نۀ کوي
غوڅې د الوت د خیال وزرې دي

مۀ راوړه افغانه زۀ یې نۀ غواړم
پاس د غرو سرونو کښې ګورګورې دي

❀❀❀